

Rozjímání během Nočního modlitebního procesí ze 7. na 8. září 2018

Radostný růženec:

1. - kterého jsi z Ducha Svatého počala

Pane Ježíši, až pomine tento čas milosti a tvého slitování, pak naše éra bude muset čelit Tvé spravedlnosti. Jsme plni obav a strachu, protože naše hříšnost je velká. Ale vnímáme, že Duch Svatý nám s plnou silou přichází na pomoc, nyní, když se všude kolem nás šklebí tma noci. Děkujeme Ti, Duchu Svatý, za Tvé světlo, za Tvůj oheň, který v nás znovu a znovu oživuje blikající plamínky a dělá z nás stravující oheň lásky. Modlíme se, Bože, aby všichni měli čas k obrácení. Modlíme se **za obrácení světa**, modlíme se, aby tvůj Duch sídlil v každé duši a učinil ji Tvým vlastnictvím. Aby Duch Svatý proudil v duších jako řeka uprostřed města. Modlíme se, aby každá duše Ti řekla své ANO, jako P. Maria, když jsi k ní poslal svého anděla.

2. – s kterým jsi Alžbětu navštívila

Děkujeme Ti, Pane Ježíši, že svým světlem naplňuješ celý svět, abys rozjasnil tuto temnotu a dal naději těm, kdo tápavě hledají cestu nekonečnou nocí. Modlíme se, Pane, aby **mír** přišel na celý svět. Abys dal svého Svatého Ducha všemu lidstvu a ukončil války pustošící tolik zemí. Vedeš nás k poznání, že nebe je naším domovem a země je naším putováním, Ó, Ježíši, sejmi z našeho pokolení smrtící závoj a přiveď nás k životu. Ty Jsi slitování, Ty jsi láska. Shromáždí jeden národ za druhým a ukaž svou Svatou Tvář. Ty jsi naše naděje! Spolu s P. Marií putujeme touto epochou, a jako Ona se setkala se svou příbuznou – tam v horách, ať se i my setkáme na vrcholu této hory s Tvým slitováním, které nás očistí od našeho světského smýšlení a připraví k přijetí nových letnic.

3. . kterého jsi v Betlémě porodila

Pane Ježíši, Ty vznešený Bůh Jsi přišel z nebe do rodiny, přál sis vyrůstat nenápadně jako bezbranné dítě pod ochranou svých rodičů, otce a matky. Vyznamenal jsi rodinu a ukázal na její důležitost. Ale svět si předsevzal, že rodinu zničí. Svět se trhá, pobíjí sám sebe a pobíjí i nás Tvé děti. Ničí nás a vnáší pohromu za pohromou do mnoha rodin, ale my se vzpíráme zlému, jeho zotročování a prosíme Tě, přikryj nás svou svatou Krví, ať máme sílu odvrhnout všechno to, co není svaté. Kéž se staneme těšiteli Tvého Srdce, kéž neúnavně tišíme planoucí hněv Otce. Kéž jsme dobrodiním pro tuto zemi oplácející hříchy světa postem, oběťmi a modlitbami z celého srdce. Pane, dáváme Ti **rodiny** našeho národa, aby se jich zmocnil Tvůj Duch Svatý. Vzýváme Tvé svaté Jméno a vzdáváme Ti slávu, která Ti náleží. Ježíš znamená Ten, kdo zachraňuje. A my zasvěcujeme všechny rodiny Tobě, našemu Zachránci, Tvému a Mariinu Srdci. Zasvěcujeme Ti své vlastní rodiny, abys je mohl označit za Své a děkujeme Ti. Amen.

4. – kterého jsi v chrámě obětovala

Jako strážný nad námi bdíš ve dne, v noci. Ó Pane, jako strážný nás chráníš ode všech vetřelců. Tvůj hlas, je hlasem lásky. Mluv, Pane, k našemu národu. Vlož svou ruku na naši zemi a dej nám pocítit svou přítomnost. **Požehnej Čechy, Moravu i naše bratry Slováky**. Znič, Pane naši letargii, která nás přivedla k našemu velkému odpadlictví. Litujeme, že náš národ nemá bázeň před Tebou, jsme zkažení a pošetilí, neposloucháme tvá přikázání a naše srdce jsou naplněna zlobou a závistí, soudíme své bratry, nutíme žít druhé ve strachu, naše rty vydávají křivá svědectví, proléváme nevinnou krev nenarozených dětí. Litujeme, Pane, tak velmi litujeme hříchů našeho národa. Pane, přijď do naší pustiny se svým Sv. Duchem a zachraň nás! Naplň nás svým světlem, které nás promění. Toužíme, Pane po Tobě, obětujeme Ti sami sebe, svou vůli, svou energii, svůj čas, naše bdění v tuto noc... Používej nás ke své slávě a naší spáse. Dychtíme oslavit Tě. Amen.

5. – kterého jsi v chrámě našla

Pane, zdá se, že Satan má ve světě velkou moc a jeho zuřivý hněv pronásleduje všechny ty, kdo vydávají svědectví Pravdě. Snaží se zničit malý plamínek, který ve světě ještě zůstal, a chce nechat svět beze světla, bez štěstí, bez milosti. Rouhá se všem mocnostem Božím. Ale my Ti, Pane, vyznáváme svou lásku; naše naděje je v Tobě, v Ježíši Kristu. Dovol nám opřít se o Tebe, veď naše kroky po cestě k dokonalosti. Nepochybujeme o Tvé přítomnosti. Modlíme se, aby všichni byli obráceni, aby nikdo neutonul v temnotě a ve stínu smrti na celou věčnost. Aby všem byla odhalena tajemství Božího království.

Modlíme se za církev, aby byla zbavena všeho zla. Usmiřujeme za hříchy a nepravosti věřících, které tolik urážejí Tvé Svaté Srdce, Ježíši a prosíme: Odpečet všechny hluché uši pro Svou slávu, ať naleznou Tebe v jediné pravé katolické církvi. Amen.

Mezi růženci - Světské smýšlení:

Pane, litujeme všeho toho, co nás odděluje od Tebe. Je to především naše světské smýšlení: pyšné, na sebe myslící, nervózní, stále mající naspěch, po požitcích se shánějící, po populárnosti dychtící, svou moudrost stále na obdiv stavějící a při tom naše srdce zatvrzující: **SVĚTSKÉ SMÝŠLENÍ**. Zacpává nám uši, oslepuje oči, kazí vkus a poutá ruce ve věcech Božích. Světské smýšlení sráží naše dobré skutky na nižší úroveň, je překážkou dokonalostí, připravuje vše k hříchu, pomáhá ďáblu při jeho útocích, pracuje s velkou vytrvalostí proti svátostem a milosti. V kolika situacích jsme si své vlastní já vztyčili místo Tebe, Boha! Pravidlo lidských ohledů uplatňujeme více než přikázání Boží. Jsme nedbalí ve službách, které od nás žádáš. A v tolika věcech a činnostech Tě ignorujeme.

A přitom: **SVĚT** je nejvýznačnější mezi nepřáteli Božími. Písmo svaté nám jasně říká, že svět nenáviděl Krista; svět nemůže přijmout Ducha Svatého; svět miluje to, co jest jeho; svět se raduje, že Kristus odešel. Písmo nás varuje, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem. Ale Ty jsi, Ježíši Kriste, přemohl svět; a my Tě prosíme o sílu a vytrvalost přemáhat svět i s jeho pomíjivými žádostmi. Kéž jsme si stále vědomi toho, že naše spása závisí na tom, bude-li naše nepřátelství ke světu bez milosrdenství. Ať nepodléháme duchu pokrytectví, které Bohu vzdává čest, jen když se to hodí, a hledá zalíbení ve věcech, ve stycích a ve snahách, které vůbec nemají vztah k Bohu a nesměřují k náboženství. Stavíme Ti hranice: tady Bože můžeš, ale tady už ne! Kolikrát jsme propadli tomu, zalíbit se vlivným tohoto světa, kdy jsme se připodobňovali světu a báli se být odlišní od jiných, od veřejného mínění, abychom nepohoršili, aby Bůh zůstal diskrétně vzadu. A tak naše světské smýšlení je pro nás uspávacím prostředkem; naše zbožnost ztěžkopádněla, naše modlitby jsou rozptýlené a naše zásady nepozorovaně stlačené na úroveň, jaká je kolem nás. Jednou se nás Pane, zeptáš: „Kolik duší jste ke mně přivedli? Je alespoň malý kouteček světa, kde jste zvýšili lásku k Mému Nejsvětějšímu Srdci?“ Pane Ježíši, během rozjímání bolestných tajemství chceme naslouchat úderům Tvého Svatého Srdce a věříme, že nás jejich zvuk ochrání před každou myšlenkou na vzpouru, že nás vyburcuje ke změně smýšlení. Už konec ducha světa! Obětujeme Ti svou vůli, jednej s námi podle své prozřetelnosti a lásky. Amen.

BOLESTNÝ RŮŽENEC

1. ...který se za nás Krví potil

Moji milovaní, pojdte a hledejte Mě na místě, které v posvátném tichu svědčí o zradě svého Boha. Co vám ještě Getsemany mohou odhalit, ne-li strach, úzkost, opuštěnost? Getsemany! Vzaly jste lidem všechnu odvahu. Váš vzduch naplněný mlčením uchovává Mé smrtelné úzkosti po celou věčnost. Víím, že mnoho duší si myslí, že jsem jenom mýtus. Věří, že jsem existoval jen v minulosti.

Jen málo chápe, že jsem žil na zemi jako člověk a také dnes žiji mezi vámi. Jsem všechno, co bylo, co je a co bude. Zním váš strach, vím o vašich úzkostech, znám vaše slabosti; což jsem v Getsemanech nebyl svědkem všech těchto křehkostí? Když jsem se modlil v Getsemanech, tisíc ďáblů bylo otřeseno, zděšení démoni se dali na útěk; nadešla hodina, Láska oslavovala Lásku. Jidáš Mě zradil, ale kolik Jidášů Mě stále zrazuje! Věděl jsem hned, že jeho polibek se velice rozmnoží v následujících generacích. Týž polibek dostávám stále a tak se opakují Mé strasti a rve Mé srdce. Dovolte Mi být vámi utěšován, nechte Mne odpočinout si ve vašich srdcích.

2. ...který byl za nás bičován

Když Mě zbičovali, plivali na Mne. Dostal jsem mnoho prudkých úderů do hlavy, takže jsem byl úplně ohlušen. Kopali Mě do žaludku, což mi vyrazilo dech, takže jsem v bolestech padl na zem. Udělali si ze Mne hračku pro své obveselení tím, že Mě po řadě jeden za druhým kopali. Už jsem nebyl k poznání. Mé tělo bylo zničeno, Mé srdce také. Mé celé tělo bylo rozedráno. Jeden z nich se Mě chopil a vlekl Mne, protože už jsem nebyl schopen stát na nohou. Pak mi oblékli nějaké roucho a vláčeli mne kupředu. Dávali Mi další rány, i do obličeje. Zlomili Mi přitom nosní kost a trýznili Mne. Slyšel jsem jejich kletby... jaká strašná nenávist a kolik urážek vycházelo z jejich úst a plnilo pohár až po okraj! Slyšel jsem, jak říkají: „Kde jsou teď shromáždění tvoji přátelé, když jejich král je u nás? Jsou všichni židé tak nevěrní jako tito? Hle, podívejte se na svého Krále!

3. ...který byl za nás trním korunován

Pak Mě korunovali korunou spletenou z trní a posmívali se mi: „Kde jsou židé, aby Tě pozdravili? Jsi přece král. Nebo nejsi? Můžeš napodobit nějakého krále? Směj se! Jsi král, ne? Tak jednej jako král a nebreč! Pak spoutali Mé nohy a poručili Mi, abych šel na to místo, kde byl Můj kříž. Vůbec jsem tam nemohl dojít, protože spoutali Mé nohy. Proto Mě hodili na zem a za vlasy Mě vlekli až k Mému kříži. Bolest byla nesnesitelná. Odtrhávaly se kousky Mého těla, rozbitého bičováním. Uvolnili Mi pouta na nohou a kopali Mne, abych vstal a vzal na rameno své břímě. Nevěděl jsem, kde je kříž, protože trny, vražené do hlavy, Mi plnily oči Krví, která Mi stékala po obličeji. Pak na Mne naložili kříž a postrčili Mě směrem k bráně.

4. ...který za nás nesl těžký kříž

Jak hrozně těžký byl kříž, který jsem musel nést! Poháněn zezadu bičem, tápal jsem v temnotě kupředu k bráně. Snažil jsem se dívat na cestu přes Krev, která mě páčila v očích. Tu jsem ucítil, že někdo osušil Můj obličej. Byly to ženy, které se strachem vystoupily z řady, aby očistily Mou zneuctěnou Tvář. Slyšel jsem je plakat a naříkat. Vnímám jsem to a řekl jim: „Budte požehnány, Má Krev smyje všechny hříchy lidstva. Hleďte, mé dcery, nadešla doba vaší spásy“. S námahou jsem se napřímil. Dav byl jako puštěný z řetězu. Neviděl jsem kolem žádného přítele, nebyl tu nikdo, kdo by Mě potěšil. Zdálo se, že Můj smrtelný zápas pokračuje a Já jsem padl na zem.

Ze strachu, abych nezemřel před ukřižováním, poručili vojáci jednomu muži, jmenoval se Šimon, aby nesl Můj kříž. Ale to nebyl projev dobroty nebo soucitu, chtěli Mě uchovat na živu, aby Mě mohli ukřižovat. Když jsme přišli na kopec, srazili Mě k zemi. Rvali Mi šaty z těla a nechali Mě nahého pro pobavení všech přítomných. Mé rány se znovu otevřely a Krev tekla na zem. Vojáci Mi podali víno smíchané se žlučí. Odmítl jsem to, měl jsem už hluboko v nitru hořkost, kterou Mne napojili Mí nepřátele....

5. ...který za nás byl ukřižován

Nejdříve Mi probodli zápěstí, a když Mě hřeby přibili na kříž, rvali Mé zničené Tělo a násilím Mi provrtali nohy. Jak strašlivá bolest se rozlévala celým Mým tělem. Jaký smrtelný zápas! Jaká trýzeň pro Mou duši! Opuštěn svými milovanými, zapřen Petrem, na němž jsem chtěl založit svou Církev,

zapřen od dalších přátel, ponechán sám, vydán nepřátelům. Plakal jsem. Má duše byla plná bolesti... Vojáci vztyčili kříž a postavili ho do připravené díry. Pozoroval jsem hemžení před křížem, na němž jsem visel. I když to bylo namáhavé dívat se opuchlýma očima, díval jsem se na lidi. Neviděl jsem žádného přítele mezi těmi, kdo se Mi posmívali. Nebyl tu nikdo, aby Mě potěšil: „Můj Bože, Můj Bože! Proč jsi Mne opustil?“ Opuštěn všemi těmi, kdo Mě milovali... Můj pohled spočinul na Mé Matce. Pohlédl jsem na ni a Naše Srdce hovořila: „Daruji ti Svě milované děti, aby byly i tvými dětmi, máš být jejich matkou.“

Všechno se splnilo, spása byla blízko. Viděl jsem nebe otevřené a všichni andělé tam stáli a mlčeli. „Otče, do Tvých rukou vkládám Svého Ducha. Jsem teď s Tebou.“

A pak z hloubi Mé duše zazněl výkřik plný bolesti, starostí, hořkosti, který prorazil výšiny nebes a otrásl základy země. Rozerval srdce těch, kdo Mě milovali, tak jako se roztrhla opona v Chrámě. Andělé se s chvěním kořili a mlčky Mě vzývali. Má Matka, když slyšela Můj výkřik, padla na kolena a tvář se jí zalila slzami. Nosila v sobě tento poslední výkřik až do dne svého návratu domů. Tolik trpěla... Já, Ježíš Kristus, jsem vám dal, mé děti, poznat Můj smrtelný zápas. Neste svůj kříž, neste jej pro Mne. Můj Kříž snažně prosí o pokoj a lásku. Budu vám ukazovat cestu, protože vás miluji. Amen.

SLAVNÝ RŮŽENEC

1. - který slavně z mrtvých vstal

Bože, náš nebeský Otče, i když noc ještě přikrývá tuto zemi, víme, že nad námi jsi Ty, náš Abba, který vidí své děti i ve tmě a smilovává se nad nimi. S mocí a slávou sestupuješ, abys proměnil tuto hroznou noc v jasný den. Naplňuješ nás pokojem a láskou a naše duše jsou plná Tvého světla. Chválíme Tě spolu s Tvým zmrtvýchvstalým Synem: Sláva buď Nejvyššímu, který povolává to, co bylo mrtvé, k životu. Kéž Tvá láska koná svou vůli v každém z nás. Kéž vládne Tvůj pokoj v našich srdcích. Kéž se Tvůj obraz zrcadlí v našich duších, kéž náš duch Tě uctívá ve shodě s Tvým Duchem. Ať naše těla odmítají všechno, co není svaté, ať je zdokonalíš a proměníš do oslaveného těla Tvého Syna, aby se stala oltářem pro Tebe, našeho Boha. **Chválíme Tě, Otče!**

2. – který na nebe vstoupil

Pane Ježíši, díváš se dolů z nebe na nás na všechny, abys viděl, jestli Tě alespoň jediný člověk hledá bez svých vlastních zájmů... Jsi šťastný, když slyšíš velebit Svě Jméno? Pane, i my se radujeme, že jsi nás zavolal našim vlastním jménem. Kéž by ses i Ty mohl radovat z naší nesobecké lásky: nabízíme Ti svou oběť a pokání, nabízíme se Ti, abychom zmírnili Tvou žízeň a všichni ti, ke kterým voláš, aby mohli slyšet Tvé láskyplné volání. Dej nám v pokoře si uvědomit, že naše duše není stvořena pro tento svět, ale pro Tvé království. Pane, proto se zříkáme všeho, co nás váže ke světu, a chceme se starat jen o nebeské věci. Zříkáme se ducha vzpoury a odpadlictví. Obnov naši mysl, aby bylo zničeno naše staré já, a my lidé jsme si uvědomili, že se vracíš, abys proměnil celé své tvorstvo v dobrotě a svatosti Pravdy. Kéž jsme připraveni Tě přivítat. **Přijď, Pane Ježíši!**

3. - který Ducha Svatého seslal

Pane, toto je doba, kdy by člověk měl být vzhůru a bdělý víc než kdy předtím. Toto jsou časy, kdy máme otevřít své uši a naslouchat Tvému Duchu, nebrat jeho varování na lehkou váhu, nehrát si na moudré, neboť odmítáním vanutí tvého Svatého Ducha potlačujeme **vnitřní sílu Církve**, kterou skrze Ducha Sv. ožívuješ. Bázeň před Pánem je počátek moudrosti, proto se v pokoře skláníme

před Tebou, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme, že nás přitahuješ k sobě, zvedáš nás z našich hrobů, abys do nás vdechl život. Tvůj soucit klepe na naše dveře ve dnech našeho soužení a my ti děkujeme za Ducha Sv., za tuto vnitřní sílu, kterou nám můžeš dát jedině Ty – k budování Tvého království na této zemi. **Přijď, Duchu Svatý!**

4. – který tě, Panno, na nebe vzal

Pane Ježíši, chválíme Tě a děkujeme Ti za všechny milosti, které na nás tak marnotratně vyléváš. Děkujeme Ti za Tvou svatou Matku chránící nás před záhubou a hrozbami. Jako lampa zářící na posvátném stojanu nám ukazuje cestu k Tobě. Maria, věříme, že bdíš nad námi i v tuto chvíli, skláníš se k nám a žehnáš nám. Dáváme Ti své společné modlitby, neboť je velmi potřebuješ. Děkujeme Ti, že je přijímáš a nabízíš je jako kytici lučních květů Všemohoucímu. Ano, věříme, že naše modlitby nejdou do prázdna, že jsou skutečnou slávou Bohu, jsou důkazem naší lásky k Němu. Ó, Maria, Jitřenko osvěcující zemi pohrouženou do temnoty, přimluv se za nás, jako ses přimluvila v Káni! Věříme, že Bůh Ti nic neodmítne, vždyť velké věci Ti učinil náš Pán! **Bl.P.M., or.z n.**

5. – který tě, Panno, v nebi korunoval

Pane Ježíši, dal jsi Královně Nebe i země všechny poklady Moudrosti do jejího Srdce, a Ona z této své klenotnice rozdává bohatě milosti, aby nás vytrhla z moci temnot a učinila z nás bojovníky bojující pod jejím vedením ve velké bitvě našich časů. Děkujeme Ti, naše Královno, že hledáš všechny způsoby, jak nás osvobodit, abychom získali nebe. Maria, Královno, vzdáváme čest Tvému Neposkrvněnému Srdci, tomuto oltáři, kde byl počat náš Pán. Nikdo tak neoslavil Boha jako Ty, Žena oděná sluncem! Jsi tak mimořádná a krásná ve své dokonalé Lásce, že celé stvoření Ti vzdává hlubokou poklonu. Tvé Srdce září nad lidstvem jasněji než všechna souhvězdí dohromady. Byla jsi zrozena, abys byla Korunou Boží nádhery, byla jsi zrozena, aby ses stala nádobou pravého Světla, byla jsi zrozena, aby ses stala chloubou a ctí samotného Boha. **Bud' pozdravena, pokorná dívka Maria, vítězná ochrano Moravy, Čech a Slovenska!**